

اتحاد و همکاری در فرهنگ اسلامی

حجۃ الاسلام والمسلمین محمد محمدی اشتهرادی

در میان قاموس‌ها، گلوازه‌ای که در رأس برترین‌ها قرار دارد، و بسیار جاذب، دلگشا و زیباست، واژه وحدت و اتحاد است. اتحاد، نخ تسبیحی است که مهره‌ها را در کنار هم نگه می‌دارد، و ارتباط منظّمی بین آن‌ها برقرار می‌سازد، و آن‌ها را از پراکندگی و دورافتادگی و گم شدن حفظ می‌کند؛ اگر آن نخ باره شود، انسجام مهره‌ها گستته شده، و هر کدام به جایی خواهد افتاد.

وحدت عامل مهم‌حرکت بخش برای انقلاب‌ها بوده، و انسان‌ها را در گذر پیشرفت به سوی پیروزی‌ها، او دست اندازها و گردنه‌های صعب العبور، عبور می‌دهد، به ناتوانی‌ها توان بخشیده، و دشواری‌ها را آسان می‌کند و ناممکن‌ها را ممکن می‌سازد.

نقش سازنده و توانبخش اتحاد در پیروزی انقلاب اسلامی در حدی بود که برای همگان روش‌گردید که در میان عوامل پیروزی، سه عامل در رأس عوامل قرار داشت که عبارت‌اند از: «اسلام ناب، مسأله رهبری و مسأله اتحاد». آری اهمیت وحدت و انسجام به قدری است که در کنار اسلام ناب، و مقام رهبری (ولایت) می‌درخشد، و از آن به عنوان عامل مهم پیروزی یاد می‌شود.

اصولاً نمی‌توان بین اسلام و رهبری اسلامی با مسأله وحدت، جدایی فرض کرد، چرا که اسلام منهای وحدت، و یا ولایت منهای وحدت، هم چون شیر متنوی است که چنین شیری را خدا نیافریده است.

بر همین اساس امیرمؤمنان علی(ع) در سخنی مسأله رهبری اسلامی را چنین ترسیم کرده و می‌فرماید: «وَمَكَانُ الْقِيمَةِ بِالْأَمْرِ مَكَانُ النَّظَامِ مِنَ الْخَرْزَ يَجْمَعُهُ وَيَضْمُمهُ، قَدْ أَنْعَطَ اللَّهُ الْخَرْزَ وَذَاهِبٌ¹؛ موقعيت رهبر اسلامی؛ همانند نخ تسبیحی است که مهره‌ها را در نظام می‌کشد، و جمع کرده و ارتباط می‌بخشد، اگر آن نخ باره شود، مهره‌ها پراکنده می‌شوند و هر کدام به جایی خواهد افتاد.»

وحدت مسلمانان، توان آنان را در برابر دشمنان، صدها و هزارها برابر می‌کند، درست مانند سدهای بزرگی که در نقاط مختلف جهان ساخته شده و مبدأ بزرگ‌ترین نیروهای صنعتی است، و سرزمین‌های سیعی را زیر پوشش روشنایی و آیاری قرار داده است، این قدرت عظیم چیزی جز نتیجه به هم پیوستن دانه‌های ناجیز باران نیست. بنابراین اتحاد و انسجام دانه‌های باران باعث ایجاد سدهای عظیم با آن همه توانایی‌ها شده است. وقتی که از دانه‌های باران در پرتو وحدت و به هم پیوستگی چنان اثار اعجاء‌آمیز بروز کند، قطعاً اتحاد و انسجام مسلمانان آثار و برکات اعجاز آمیز پیش‌تری در پیشرفت اهداف عالی انسانی و جلوگیری از مقاصد غیر انسانی استعمار خواهد داشت و موجب سربلندی و عزت و اقتدار بین‌نظری خواهد شد.

از ارشد اتحاد از دیدگاه قرآن

حفظ وحدت در صدر اسلام، موجب انسجام و فشردگی مسلمانان شد، آن‌ها در پرتو همین همکاری و هماهنگی توائیستند بر خیل دشمنان مختلف فائق آیند و به امتیازات فوق العاده دست یازند، چرا که قرآن به آن‌ها فرموده بود: «وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَإِذْكُرُوا نَعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَالْفَلَّاحُ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبِحُتُمْ بَعْضَهُنَا إِخْرَاجُهُنَا²؛ و همگی به رسیمان خدا (قرآن و اسلام و هرگونه وسیله رحمت) جنگ زید و پراکنده نشوابد، و نعمت خدا را بر خود به یاد آورید که چگونه دشمن بکدیگر بودید، او میان شما الفت ایجاد کرد، و به برکت نعمت او برادر شدید.»

قرآن نفرقه و اختلاف را در ردیف عذاب‌های آسمانی عنوان کرده و می‌فرماید: «فُلُّ هُوَ الْفَاعِدُ عَلَيْهِ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْهِمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْيِسَكُمْ شَيْئًا يُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ³؛ بگو خداوند قادر است که از بالا با از زیر پای شما، عذابی بر شما بفرستد، با به صورت دسته‌های پراکنده شما را با هم بیامیزد، و طعم جنگ (و اختلاف) را به هر یک از شما به وسیله دیگری بچساند.»

قرآن به تعریفه افکان هشدار داده و آنها را جدای از اسلام و دشمن مسلمانان معرفی کرده و با قاطعیت می‌فرماید: «إِنَّ الَّذِينَ قَرْفُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعَةً لِّلَّهِ⁴؛ همانا کسانی که آین خود را پراکنده ساختند، و به گروههای گوناگون تقسیم شدند، تو هیچ گونه رابطه‌ای با آنها نداری، سر و کار آنها تنها با خدا است.»

قرآن؛ گروه گرایی و پراکنگی را از برنامه‌های مشرکان دانسته، و مسلمانان را به شدت از آن نهی کرده و به انسجام تحت پوشش توحید دعوت فرموده و با صراحة می‌فرماید: «وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ قَرْفُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعَةً⁵؛ از مشرکین نیاشید، از کسانی که دین خود را پراکنده ساختند، و به دسته‌ها و گروه‌ها تقسیم شدند.»

حفظ اتحاد در بیان پیامبر(ص) و امامان(ع)

در گفتار پیامبر(ص) و امامان معصوم(ع) با تعبیرهای جالب و عمیق به مسأله وحدت و برادری ترغیب شده و از هرگونه پراکنگی و تفرقه نهی گردیده است، و در بعضی از این موارد به دلیل آن نیز اشاره شده است، به عنوان نمونه، نظر شما را به چند گفتار از آن‌ها جلب می‌کنیم:

پیامبر اکرم(ص) فرمود: «الْمُسْلِمُونَ يَدْعُ عَلَى مَنْ سَوَاهُمْ⁶؛ مسلمانان، یک دست (یک بارجه هم چون یک دست نیرومند) نسبت به بیگانگان هستند.»

و نیز فرمود: «الْمُسْلِمُونَ كَالرَّجُلُ الْوَاحِدُ إِذَا اشْتَكَى عُضُوٌ مِنْ أَعْصَانِهِ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ⁷؛ مسلمانان نسبت به همدیگر هم چون یک مرد هستند که هرگاه عضوی از اعضاً او دردمد شود، اعضاً دیگر او نیز احساس درد می‌کنند.»

نظیر این مطلب با اندکی تفاوت از امام صادق(ع) نقل شده آن‌جا که فرمود: «الْمُؤْمِنُ أَنُو الْمُؤْمِنُ كَالْجَسَدِ الْوَاحِدِ، إِنَّ إِشْتَكِي شَيْئًا مِنْهُ وَجَدَ الْمَذِلَّةَ فِي سَائِرِ جَسَدِهِ⁸؛

مؤمن برادر مؤمن است، مانند بیکری که هرگاه عضوی از آن دردمد شود، اعضاً دیگر هم احساس درد کنند.»

امیرمؤمنان علی(ع) در فرازی از یکی از خطبهایش خطاب به مسلمانان چنین فرمود: «وَالْأَمْوَالُ السُّوَادُ الْأَعْظَمُ، قَدْ أَيَّدَ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَلَيَأْكُمْ وَالْفُرْقَةَ، قَدْ أَشَادَ مَنِ النَّاسِ لِلشَّيْطَانِ، كَمَا أَشَادَ الشَّيْطَانُ مِنَ الْغَنَمِ لِلْبَنِيَّةِ⁹؛ به جمیعت عظیم مسلمانان بپیوتدید، که دست خدا با جماعت است، و از پراکنگی دوری کنید که انسان تنها بهره شیطان است، چنان که گوسفند تک رو طعمه گرگ خواهد بود.»

امام علی(ع) به قدری نسبت به گروهک خوارج که موجب تفرقه در میان سیاه آن حضرت شدند و با شعارهای فریبینه برای خود دسته جدا کرده بودند، اظهار بیزاری

می‌کند که به دنبال سخن فوق می‌فرماید: «آل منْ دعا إلی هذا الشّعّار فاقْتُلُوهُ وَلَوْ كَانَ تَحْتَ عِمامَتِي هَذِهِ؛ 10 آگاه باشید! کسی که به این شعار (اغواگر و تفرقه افکن خوارج) دعوت کند، گرچه در زیر عمامه من پناه آورده باشد، او را بکشید.»

از این بیانات چنین استفاده می‌شود که رعایت حفظ اتحاد، ارزش بسیار عمیق و مهمی است که پیامبر(ص) و امامان(ع) ما را به آن دعوت کرده‌اند، و به عکس گناه تفرقه افکنی و پراکنده‌گی به قدری بزرگ است که به منادیان و پدید آورندگان آن به شدت هشدار داده شده، تا مسلمانان با اظهار تنفس از آنها و از هرگونه تفرقه افکنی، عوامل اختلاف را از جامعه خود طرد کرده و برای حفظ وحدت خود، از هیچ گونه کوششی دریغ ننمایند.

امام خمینی منادی وحدت اسلامی

حضرت امام خمینی - قدس سرّه - همواره همه اشاره‌جامعة از شیعه و سنّی، از کرد، لر، ترک، بلوج و فارس و عشایر با قومیت‌های مختلف را به وحدت کلمه زیر پرچم توحید فرا می‌خواندند، و همین یکی از عوامل راز و رمز بزرگ پیروزی انقلاب، و عبور از موانع و دست اندارها در مسیر تداوم انقلاب بود، و موجب حلّ بسیاری از مشکلات سیاسی، نظامی و فرهنگی شده، و نتایج درخشانی از آن عاید گردید.

امام خمینی، این مطلب را چنین تبیین می‌کردن که: «مسلمانان در مذاهب گوناگون، دشمنان مشترک دارند، آنان در عین آزادی عقیده و بیان و آزادی انتخاب مذهب بر اساس عقل و منطق، همه در زیر پرچم توحید و رسالت محمد(ص) هم عقیده‌اند، و آیین مقدس اسلام در جهان دشمنان بسیار دارد، مسلمانان باید برای حفظ اسلام و دست آوردهای آن، در برابر دشمنان، در يك صفت باشند و با وفاق ملتی و انسجام مکتبی، از کیان و عظمت خود نگهبانی کنند، پر واضح است که اگر آنها در داخل جمعیت خود به صورت گروه‌های پراکنده درآیند، دشمن استعمارگر از تفرقه آنها سوء استفاده کرده، و به آنها آسیب شدید می‌رساند، به عنوان مثال اگر مسلمانان در برابر اسرائیل که دشمن شناخته شده و خونخوار اسلام و مسلمین است، يك پارچه و متّحد باشند، هرگز این مولود ناممشروع امریکا نمی‌تواند به غصب و تجاوز خود ادامه دهد.

وحدت اسلامی به این معنی نیست که همه به طور اجبار از يك مذهبی پیروی کنند، بلکه به معنای اتحاد و انسجام برای تحقق آرمان‌های جهانی و عمیق اسلام، و بیرون راندن دشمنان متجاوز و ضد اسلام است.»

بر همین اساس امام خمینی - قدس سرّه - همگان را به وحدت و انسجام با تعبیرات مختلف فرا می‌خواند، که نمونه‌هایی از آن چنین بود: «با هم باشید، دست واحد باشید، و همه را دعوت به وحدت کنید، و بحمدالله وحدت حاصل است، حفظ کنید این وحدت را، مادامی که حفظ کنید شما وحدت خودتان را، خدا با شمامست يَدَ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وقتی اعتماصم به جبل خدا کنید، خداوند با شما است.»

«مسلمانان حاضر در موافق کریمه(حجّ) از هر ملت و مذهب که هستند، باید به خوبی بدانند که دشمن اصلی اسلام و قرآن کریم و پیامبر عظیم الشّان(ص)، ابرقدرت‌ها خصوصاً امریکا و ولیده فاسدش اسرائیل است... و رمز موقیت دشمنان، در این توطنه شیطانی، تفرقه انداختن بین مسلمانان به هر شکل که بتوانند می‌باشد... در این مقطع زمانی تکلیف الهی حاجّ است که اگر مطلبی را از گویندگان شنیدند که بوی ایجاد اختلاف بین صفوف مسلمانان را میدهد آن را انکار کنند.»¹¹

«شما می‌دانید که آقایان اهل علمای شیعه مذکورها است که رحمت می‌کشند که تفرقه را کنار بگذارند، و کسانی که پیغمبریان و دینشان یکی است، همراه و برادر باشند، لکن افرادی کوشش می‌کنند که تفرقه ایجاد کنند و شما خوب می‌دانید که چه کسانی از تفرقه سود می‌برند. شما به مردم توجه دهید که این گونه کارها که از این قبیل افراد سر می‌زنند، به نفع مسلمین نیست، و آنها خیرخواه ما نیستند، این گونه کارها و این تفرقه‌ها خدمت به امپرالیسم و خدمت به دشمن است.»¹²

«خدای تبارک و تعالی همه را به وحدت دعوت فرموده است، و به تمیّزک به اسلام و جبل الله دعوت فرموده است، و از تفرقه تحذیر فرموده است، اگر گویندگان همان معنا را می‌گویند، شما بدانید که این گویندگان اسلامی هستند... و اگر دیدید که گویندگان یا گروهی یا اشخاصی، گفتارشان برخلاف آن چیزی است که خدای - تبارک و تعالی - می‌فرماید که: «وَاعَتَصِمُوا بِعَيْنِ اللَّهِ جَمِيعًا؛ تمام شما اعتماصم به رسیمان خدا بکنید» تمام شما مأمورید که تفرقه نداشته باشید، اگر دیدید اشخاصی می‌خواهند بین شما و گروهی از ملت یا ملت نفرقه بیندازند، یا دعوت بکنند به مقابله با گروهی از ملت، بدانید که این دعوت برخلاف دعوت اسلام است و برخلاف دعوت انبیاء خدا است، و برخلاف دعوت خدا است که شما را دعوت به اتحاد همگانه می‌کند.»¹³

پایان سخن

وحدت و يك پارچگی اثر معجز آمیزی در پیشرفت اهداف، و سربلندی و پیروزی اجتماعات دارد، و در باقی نظام و انقلاب اسلامی، پس از مسأله اصل اسلام ناب، و اصل ولایت و رهبری صحیح، هیچ موضوعی هم چون اتحاد و انسجام اقوام و ملت‌ها اثربخش نیست، وحدت کلمه و همدلی و همنگی مسلمانان صدر اسلام، شاگردان پیامبر(ص) اثر به سزاگیری در پیشرفت‌ها و فتوحات شگفت‌انگیز اسلام داشت، چرا که آنها به سخن پیامبر(ص) دل داده بودند که فرموده بود: «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْانِ يُشَيِّدُ بَعْضَهُ بَعْضًا»: 14 افراد با ایمان نسبت به یکدیگر همانند اجرای يك ساختمند که هر جزیی از آن، جزء دیگر را محکم می‌کند.»

و نیز فرمود: «الْمُؤْمِنُونَ كَالْقَنْسِ الْواحِدَةِ 15 مؤمنان هم‌چون يك روح هستند.»

وحدت و انسجام در پیروزی انقلاب اسلامی، نقش اساسی داشت، امام خمینی - قدس سرّه - منادی وحدت بود، و همواره به آن سفارش می‌کرد، و به تفرقه افکان هشدار میداد، و آسیب‌رسانی به هم پیوستگی ملت را گناه بزرگ می‌شمرد.

آری نقش دین اسلام در ایجاد وحدت و برادری، و نقش وحدت و برادری در پیشرفت اهداف به قدری برای دشمنان و استعمارگران، مهم و گران بود، که برای نفوذ خود به کشورهای اسلامی بیشترین سعی خود را برای ایجاد تفرقه نمودند، و با تز «تفرقه بینداز و حکومت کن» وارد میدان شدند، و در این راستا خسارت‌های جبران ناپذیری به اسلام و مسلمانان وارد ساختند، چرا که آنها راز و رمز پیروزی‌های چشم‌گیر مسلمانان در ابعاد گوناگون را همان فشردگی و انصباط و به هم پیوستگی آنها می‌دانستند.

به گفته «جان دیون پورت» دانشمند معروف انگلیسی «...محمد يك نفر ساده، در پرتو اتحاد قبایل پراکنده کوچک و برهنه و گرسنه، کشور خودش را به يك جامعه فشرده و با انصباط تبدیل نمود، و در میان ملل روی زمین آنها را با صفات و اخلاق تازه‌ای معرفی کرد، و در کمتر از سی سال، این طرز و روش، امپراطور قسطنطینیه را مغلوب کرد، و سلاطین ایران را از بین بردا، سوریه و بین‌النهرین و مصر را تسخیر کرد، و دامنه فتوحاتش را از اقیانوس اطلس تا کرانه دریای خزر و تا رود سیحون گسترش داد...»¹⁶

به امید رعایت حفظ وحدت و انسجام، و وصول به نتایج درخشان و آثار بربار آن.
باور قیها:

1) سید رضی، نهج البلاغه، خطبه 146.

.55 و 54، ج 14، ص .

.46 و 2، ج 19، ص .

.248، ج 16، ص .

.10 همان .

.77 .) جان دیون پورت، عذر تفسیر به پیشگاه محمد و قرآن (ترجمه سید غلامرضا سعیدی)، ص .

.450، ج 2، ص .) ابوالفتوح رازی، تفسیر ابوالفتوح .

.103 آل عمران، آیه .

.64 انعام، آیه .

.159 همان، آیه .

.32 روم، آیات 31 و .

.441 .) علاء الدّین بن علی المتنّقی، کنزالعمّال، حدیث .

.759 همان، حدیث .

.166 اصول کافی، ج 2، ص .) محمدبن یعقوب کلینی،

.127 .) سید رضی، نهج البلاغه، خطبه .

سایت سراج